

največ o Tarasu Ševčenku; večje število prispevkov je posvečenih še I. Franku, Mariji O. Markovič; tudi o Olgi Kobiljanski, katere življenjska usoda je povezana s slovensko zemljo (Mariborom), je nekaj člankov.

V popisu prevodov ukrajinskega leposlovja v slovenščino navaja avtor najprej šest knjig, ki so izšle v letih 1907—1958, zatem pa popisuje prevode po časopisju (od 1851—1969) v poglavjih: narodne pesmi, bajke, pripovedke in povesti; poezija (razvrščena po avtorjih); proza (urejena enako kot poezija).

Skrbno zbrano in smotno urejeno bibliografsko gradivo daje lep pregled o naših stikih z ukrajinsko kulturo, zlasti literaturo, v preteklosti in pomeni — kot pravi redakcija zbornika — prispevek k utrjevanju kulturnih vezi med ukrajinskim in slovenskim narodom.

Posebnost pri objavi te Dobrovljčeve bibliografije je v tem, da je v celoti prevedena v ukrajiniščino; prevajalec je mlajši znanstveni sodelavec A. V. Goreckij; slovensko obliko so obdržali le naslovi slovenskega časopisja, v katerem so bili popisani prispevki objavljeni. Prevajalec je, tako je zapisano ob koncu, bibliografijo tudi priredil.

Ravnanje prevajalca in prireditelja se mi ne zdi povsem smotno. Če je že potrebno imena slovenskih prevajalcev prepisovati v ukrajinsko cirilico in jih prilagajati značaju ukrajiniščine (pri tem je seve Podgoričan postal: Підгоричан; Svetko — I. J. Цвигко; Podmilšak: Підмильшак ipd.), bi bilo prav, če bi v oklepaju navedli tudi pisavo teh imen v latinici; prav gotovo pa bi bilo tudi za Ukrajince zanimiveje, če bi bili naslovi slovenskih prispevkov in naslovi prevedenih enot objavljeni v slovenščini in bi jim prireditelj dodal v oklepaju prevode v ukrajiniščino oziroma originalne ukrajinske naslove. Tako pa iz bibliografije ne moreš

dognati ne pravilno pisanih slovenskih imen piscev in prevajalcev ne slovenskih naslovov prevedenih del.

Sodim, da je ob prevajanju in prirejanju bibliografije prišlo tudi do raznih napak v opisih, ki jih ne morem pripisati avtorju bibliografije. Poglejmo si npr. samo popolno zmedo v opisu dveh knjig Tarasa Ševčenka (str. 134). V popisu so iz dveh nastale tri bibliografske enote. Vrh tega so podatki o recenzijah, ki naj bi se natisnile v drobnejšem tisku kot bibliografska opomba h glavnemu opisu, natisnjeni kot samostojne enote, tako da bralec res ne bo vedel, kaj naj pomenijo. Dalje je v podatkih o mestu objave več napak v letnicah, številkah in straneh. Morda se je tudi člančič o maloruskem slikarju Ivanu Turšu (DS 1901, 707) izgubil med prevajanjem in prirejanjem bibliografije, saj sta druga dva članka z iste strani navedene revije uvrščena v popis.

Janez Logar

Stanislav Kos: Bibliografija založbe Obzorja Maribor, 1951—1970. Maribor 1970. XX + 286 + (II) str. 8°. Ilustr.

Znano je, da smo Slovenci ljubitelji knjig. Ne samo, da imamo radi dobro knjigo, ampak hočemo imeti tudi lepo knjigo. In prav zadnje čase kaže, da imamo knjige radi tudi zbrane in natančno popisane v bibliografijah. Mundova Bibliografija Slovenske matice 1864 do 1964, ki je izšla leta 1964 ob 100-letnici založbe, je sprožila plaz založniških bibliografij. Leta 1965 je izšla Bibliografija izdaj Državne založbe Slovenije ob njeni 20-letnici. Leta 1967 se je s svojim popisom pojavila na trgu še Mladinska knjiga, obe bibliografiji pa sta dočakali že tudi dodatke..

Založba Obzorja je nekoliko mlajša, svojo dvajsetletnico pa je tudi ona proslavila z bibliografijo,

ki je zanimiv, hkrati pa najbolj objektivni in pošteni obračun dela založniškega podjetja.

Vse našete bibliografije so se izkazale kot zelo koristne za bibliotekarje, knjigotržce, razne druge strokovnjake in celo za bolj razgledane bralce. Za prihodnost pa se lahko iz njih učimo, da so taki popisi smotrnejši, če obsegajo daljše časovno obdobje in če imajo čimveč ustreznih kazal in statistik, ki večajo uporabnost in zanimivost knjige.

Obnavljana bibliografija, ki jo je zelo natančno in skrbno sestavil mariborski višji bibliotekar dr. Stanislav Kos, je brez dvoma dobra bibliografija. Obsega 1058 enot (zabeleži so časopisi in knjižne izdaje), ki so razvrščene po strokah UDK. Za tiste, ki jih zanima, koliko knjig in katere so izšle v posameznih letih, je poskrbljeno s posebnim pregledom. Strogo kronološka razvrstitev v okviru let pa bi bila verjetno lahko celo problematična. Radovednežem, ki jih zanima, katera je bila sploh prva knjiga, ki jo je izdala založba Obzorja, je ustrezno v uvodu, kjer so omenjeni kot prva knjiga mariborske založbe Ingoličevi Lukarji.

Kosov bibliografski opis enot je natančen in dosleden, dostikrat dopolnjen še z bibliografsko opombo. Kot navaja sam avtor, je imel vse popisane enote razen dveh v rokah — zato je popis lahko enoten in precizen. Tako je pri mnogih enotah naveden celo mesec natisa. Nepopolni podatki so dopolnjeni, nepravilni so popravljeni. Pri pregledu imenskih kazal lahko ugotovimo, da niti ena šifra ni ostala nerazrešena. Bibliograf je imel tudi srečo, da si je, verjetno tudi zaradi ne prevelikega števila enot, lahko privoščil še vrsto pregledov in kazal. Razen imenskega in stvarnega kazala, kjer so imena in pojmi po potrebi še točneje precizirani v oklepaju, npr. Močnik Zdravko (avt.), Moder Alenka (prev.), Mur-

ška Sobota (talne vode), so v knjigi še statistični pregledi, pregled knjižnih zbirk in kazalo naslovov. Statistični pregledi obsegajo pregled izdaj po tiskarnah, po letih in po obsegu. Verjetno bi težko našli še kak vidik, s katerega ne bi bilo osvetljeno izdajateljsko delo založbe.

Mogoče bi bilo zanimivo pogledati še, kje je težišče založniške dejavnosti Obzorij. Razumljivo je, da je na prvem mestu leposlovje. Zastopano je s 601 enoto, od tega je kar 263 izvornih slovenskih del — razveseljivo dejstvo za naše razmere. Od tujih literatur sta najmočnejše zastopani angleška in nemška (z 89 oz. 87 enotami). Da je založba resna in ne zgolj komercialno usmerjena, dokazujejo še naslednja dejstva: Zastopana so v večji ali manjši meri vsa področja. Izdali so 69 učbenikov, 51 del iz literarne zgodovine in teorije, 39 biografij in biografskih romanov, 24 potpisov itd. Seveda navajam tu samo nekaj informativnih podatkov.

Slikovne priloge iz popisanih ilustriranih knjig skrbijo, da je naša bibliografija še bolj prijetna in prikupna in blažijo strah pred strogim in suhoparnim nizanjem podatkov. Če se ne bi ob tej publikaciji oglašali tako pozno, bi bilo prav, da bi čestitali založbi Obzorja za opravljeno delo, predvsem pa za Bibliografijo, iz katere moremo spoznati to delo pa tudi njeno založniško politiko in usmerjenost in s tem tudi delež prispevka k slovenski kulturi.

Boža Pleničar

Vilma Krapež: Clanki in razprave o morju in pomorstvu v slovenskem primorskem časopisju do leta 1940. Bibliografija I. Koper, Študijska knjižnica 1970. 101 + (II) str. V. 8°. (Študijska knjižnica v Kopru, 4.)

Gornja bibliografska publikacija je izšla kot 4. zvezek zbirke domo-